

[Arnth Jensen.]

Taler —; men som jeg udtalte til at begynde med, Anordningen af 1814 var et Paabud, det Lovforslag, som nu antagelig ophøjes til Lov, er efter min Mening et Tilbud, først og fremmest til Befolkningen, men ogsaa et Tilbud til Læreren. Det sikrer, som jeg har paapeget, Befolkningens Ret, det sikrer Lærerne Frihed i Udøvelsen af deres Gerning, og det søger gennem flere Bestemmelser ad Lovgivningens Vej at række Haanden til det, der til syvende og sidst er Betingelsen for den gode Folkeskole, det gode og forstaaende Forhold mellem Hjem og Skole. Hvis de forskellige Faktorer forstaaer dette, er det min Tro, at den Lov, som sikkert nu vil blive Skolelov i Danmark, vil, som Grundtvig siger, blive til Folkegavn og til Grøde for den danske Skole og det danske Folk.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Det vil maaske afkorte Forhandlingen, hvis jeg straks foruden de Punkter, jeg svarede paa nede fra min Plads, svarer paa de andre Punkter, som det ærede Medlem, der nu talte, har fremdraget. Spørgsmaalet om Præstens Ret: ja selvfølgelig, med Ret følger altid Pligt. Spørgsmaalet om Forstaaelsen af § 18: jeg har intet at indvende imod det ærede Medlems Forstaaelse, men jeg tilføjer, for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse fra nogen Side: jfr. § 19, særlig Stk. 3.

Der var en enkelt Fejl i det ærede Medlems Tale, men den skader ikke hele hans Tale. Det var hans Referat af, hvad Venstre tilbød i Fjor. I Fjor vilde Venstre have Præsten som født Medlem af Skolekommissionen, men ikke nogen Provst i Skoledirektionen; hvis jeg ikke hørte fejl, sagde det ærede Medlem, at de ogsaa vilde have en Provst dér. Men i Virkeligheden er det rigtige, saaledes som jeg her har fremstillet det, for saa vidt i hans Partis Favør, for det, der nu er sket, er, at de har faaet et Forlig, hvorved Præsten ganske vist udgaar som født Medlem af Skolekommissionen, men til Gengæld har de faaet det, som de ikke fik i Fjor, en Provst i Skoledirektionen.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Arnth Jensen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, idet jeg takker for det Svar, Ministeren gav mig, at det, som jeg nævnte, jeg havde ført Forhandling om, var den svenske Skoleordning, hvor Præ-

sten havde Forhandlingsret og Forslagsret. Det er rigtigt, hvad Ministeren siger, at paa et andet Tidspunkt forhandlede vi paa den Linie, som Ministeren nævner, men det, som er Hovedsagen, og det, som jeg ønsker at fastslaa, er, at under begge Forhandlingerne i dette Ting har vi stadig hævdet, at om Formen for Forbindelsen mellem Kirken og Skolen kunde der forhandles, kun at Forbindelsen maatte finde sit Udtryk til aller- sidst.

Vesterager: Dette Lovforslag kommer til os fra det andet høje Ting med Tilslutning fra 3 Partier, og man kan vel nok gaa ud fra, at den Overenskomst, der er sluttet mellem de 3 Partier, skal betragtes som en fuldbyrdet Kendsgerning, og at det saaledes for Folketinget kun bliver en Slags Ekspeditionsforretning, vi nu har at foretage. Selv om der kan ventes Udvalg, og selv om Glæden ikke er lige stor hos de forskellige Ordførere, og selv om det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen havde nogle smaa Indvendinger at gøre, kan man vel nok gaa ud fra, at dette i Realiteten ikke betyder noget. Det har jo før vist sig, at Venstre ved forskellige Lejligheder har slaaet stærkere paa Værget, end de har gjort i Dag, og naar de saa skulde til at bruge det, viste det sig, at Værget var fastnaglet, før de gik i Kampen, og saaledes tænker jeg mig ogsaa, det er her, at det, som de skulde værge sig med, det har Regeringspartierne fastnaglet. Der er altsaa ikke noget at gøre; der kan maaske være en enkelt ængstelig Sjel, som kan faa Lov til at undlade at stemme eller faa Lov til at stemme imod, det kunde jo tænkes, men jeg gaar altsaa ud fra, at Sagen i Virkeligheden er afgjort, og det synes jeg ogsaa man kunde høre paa den højtærede Undervisningsminister, som mente, at Forslaget om nogle faa Dage var ophøjet til Lov, og den Glæde, der gik gennem hele Undervisningsministerens Tale, var jo et klart Udtryk for, at nu var han Sejerherren.

Jeg vil da sige for mit Vedkommende, at jeg finder, det er en lidt underlig Maade at lovgive paa. Forslaget er i Virkeligheden et helt nyt Forslag, som det ikke har været muligt at faa fat paa før for et Par Dage siden, og jeg tvivler om, at det har været muligt for Medlemmerne i alt Fald i dette høje Ting at sætte sig ind i de Ændringer, der er foretaget i Lovforslaget, siden det blev forelagt i Landstinget. Jeg har som Ordfører for Skolelovene søgt at følge en lille Smule med, og jeg har gjort mig alle mulige Anstrengelser for at faa fat i For-